

Udskriftsdato: 2. januar 2026

KEN nr 9493 af 05/05/2025 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - sagsbehandling - chikane - afvisning

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 23-74940

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - sagsbehandling - chikane - afvisning

J.nr. 23-74940

En mand (klager) klagede over en myndighed (indklagede). Manden mente, at myndigheden havde forskelsbehandlet ham på grund af køn i forbindelse med rettens sagsbehandling i forbindelse med mandens forældresamværsager.

Nævnet vurderede, at der ikke var oplysninger i klagen eller i sagen i øvrigt, der gav anledning til at formode, at manden i forbindelse med myndighedens sagsbehandling eller berammelsestid i sagerne vedrørende mandens barn var blevet behandlet ringere på grund af sit køn.

På baggrund af nævnets faste praksis var det herefter åbenbart, at manden ikke kunne få medhold i sin klage.

Ligebehandlingsnævnet afviste derfor at behandle klagen.

Afgørelsen blev truffet af et medlem af nævnets forpersonskab.

Klagen angår påstået forskelsbehandling og chikane på grund af køn i forbindelse med rettens sagsbehandling i forbindelse med klagers forældresamværsager.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Ligebehandlingsnævnet kan ikke behandle klagen.

Sagens behandling

Afgørelsen er truffet af et medlem af Ligebehandlingsnævnets forpersonskab.

Sagsfremstilling

Klager havde i perioden 2021 til 2023 flere sager ved retten om tvangsfuldbyrdelse af samvær med klagers barn.

Indklagede har oplyst, at klagers barns mor den 24. august 2021 anlagde en sag om tilbagelevering af barnet efter samvær. Sagen blev samme dag berammet til et indledende telefonmøde den 27. august 2021.

Den 24. august 2021 sendte klager følgende mail til indklagede:

”...

Jeg er d.d. kl. 12:38 kontaktet af Kontorfuldmægtig [navn på kontorfuldmægtig 1]

Jeg blev orienteret om, at [kontorfuldmægtigt 1] nu forkyndte sagen og jeg skulle møde i retten i [by] i morgen d. 25/8 kl 10:30

Jeg gjorde opmærksom på, jeg skulle til lægen, men ikke var sikker på tidspunktet.

Dette var ikke lovlig grund for udeblivelse og blev gjort opmærksom på, at hvis jeg udeblev, var der sandsynlighed for, jeg kunne blive anholdt.

Jeg blev d. 27. juli udsat for et hjemmerøveri og pådrog mig flere kvæstelser i hovedet og hånden.

Jeg er i den forbindelse blevet syet med næsten 30 sting.

Da min tid for konsultation er blevet rykket tidligere, har jeg har desværre ikke modtaget en bekræftelse på denne ændring.

Jeg kontaktede efterfølgende [kontorfuldmægtig 1] og fortalte min oplevelse og hvor stresset jeg blev af at skulle dokumentere eller ændre mine tider i sundhedsvæsenet.

[Kontorfuldmægtig 1] fortalte at det skulle jeg ikke stresse over, da hun havde rykket retssagen til på fredag kl 11

Jeg blev ikke på noget tidspunkt informeret om, hvad sagen faktisk drejede sig om, forløbet, hvad jeg skulle gøre, medbringe eller lign.

Jeg er mildest talt chokeret over, at samme dag, hvor sagen bliver oprettet, bliver jeg kontaktet og direkte truet til at møde op under 24 timer efter.

Jeg har hermed, panisk og meget chokeret, samlet dokumentation på

1. Telefonisk konsultation med håndkirurg i morgen d. 25/8 kl 08-16
2. Konsultation med min læge kl 09:15 vedr hændelsen.

Jeg ser frem til at modtage bekræftelse, så jeg ikke skal frygte at politiet kommer hjem til os og anholder mig foran min søn.

...”

Indklagede har oplyst, at sagen anlagt den 24. august 2021 blev hævet af moren den 27. august 2021.

Indklagede har oplyst, at klager den 21. februar 2022 anlagde en sag om udlevering af barnet til samvær, og at sagen blev udsat på supplerende bemærkninger fra klager, som han fremsendte den 23. februar 2022. Den 24. februar 2022 blev der berammet et indledende telefonmøde i sagen til afholdelse den 4. marts 2022. Sagen blev forliget den 9. marts 2022 ved fysisk retsmøde.

Indklagede har oplyst, at barnets mor den 13. juli 2022 anlagde en sag om tilbagelevering af barnet efter samvær. Retten forsøgte at afholde et indledende telefonmøde i sagen den 15. juli 2022, men grundet

manglende forkyndelse af mødeindkaldelsen for klager, blev telefonmødet omberammet til den 21. juli 2022, og sagen blev afsluttet den 28. juli 2022.

Indklagede har oplyst, at moren til barnet den 10. marts 2023 anlagde en sag om tilbagelevering af barnet efter samvær. Den 13. marts 2023 blev der berammet telefonmøde i sagen til afholdelse den 16. marts 2023. Sagen blev hævet den 14. marts 2023 af moren.

Klager har fremlagt mailkorrespondance med sit barns mor af marts 2023 og juni 2023.

Indklagede har oplyst, at klager den 3. juli 2023 anlagde sag om udlevering af barnet til samvær. Den 4. juli 2023 blev der berammet telefonmøde i sagen til afholdelse den 11. juli 2023.

Den 6. juli 2023 sendte klager følgende mail til indklagede:

”...

I forbindelse med flere udleveringsager har jeg oplevet en ubehagelig behandling særligt fra [kontorfuldmægtig 1].

Det er kommet til udtryk ved at min søns mor, [mors navn], har udøvet samværschikane og anmodet retten om udlevering af min søn, [søns navn].

Dette er sket i forbindelse med vores erstatningsamvær i sommeren 2021 og igen i sommeren 2022 hvor [mor] anmoder om at få [søn] udleveret i vores anmeldte og godkendte ferie.

Jeg kan læse af [sagsnummer] at [kontorfuldmægtig 1] samme dag som hun udfærdiger sin skrivelse om udlevering og igen 24 timer efter, sætter et telefonmøde op - uden at være i kontakt med mig eller jeg får det forkyndt!

Dette kommer også til udtryk, da man afholder telefonisk retsmøde, men hvor jeg af naturlige årsager ikke deltager idet jeg ikke er bekendt med sagen.

Nu oplever jeg IGEN at blive udsat for chikane af moren, hvor det er nødvendigt at få rettens hjælp.

Dog undrer jeg mig voldsomt over den forskelsbehandling og føler mig helt naturligt diskrimineret, når jeg anlægger en sag om udlevering af [søn] i vores ferie, men først kan få et telefonisk møde d. 11. Juli - telefonisk!

I alle andre tilfælde (i morens tilfælde) sætter man telefonmøder op omgående- forkyndt eller ej - og indkalder inden 24 timer, ligesom jeg i 2021 oplevede at få forkyndt en udleveringssag i forbindelse med vores erstatningssamvær og truet med at politiet ville hente mig, når jeg oplyste at jeg skulle på [sygehus] i forbindelse med en operation.

Hvorfor skal jeg kontinuerlig opleve og udsættes for denne behandling og hvorfor skal det igen lykkedes at få ødelagt min og [søns] ferie - denne gang fordi I pludselig ikke handler rettidigt?

Det er simpelthen uacceptabelt!

Den voldsomme forskelsbehandling er så bemærkelsesværdig at det kræver en redegørelse.

Tillige forventer jeg at man handler tilsvarende hurtigt, som X formår, dog hvor moren får forkyndt sagen, så vi kan tale i telefon sammen og [søn] kan blive udleveret omgående.

...”

Den 12. juli 2023 skrev klager følgende mail til indklagede:

”...

Det har siden i går ikke har været muligt for mig at uploade pdf filer på Min Retssag.

Det er aftalt at de kommer på i dag.

Bilag til sagen er vedhæftet denne mail.

...”

Den 12. juli 2023 sendte kontorfuldmægtig 1 følgende mail til klager:

”...

Du har fremsendt bilag, hvoraf der fremgår cpr. nr. og e-mail adresser. Det må vi ikke publicere på sagsportalen for dig. Dit første bilag ”[Navn] repræsenterer ikke mig” er ulæseligt. Jeg videresender din mail til dommeren, men du bedes selv forsøge i morgen, om du kan ligge bilagene op.

...”

Den 13. juli 2023 sendte klager en mail til indklagede, hvoraf følgende fremgår:

”...

Det er min fejl.

Jeg var ikke bekendt med de regler.

Vil I være søde og henvise til, hvor jeg læser dem?

Jeg havde selvfølgelig sløret min egen, modpartens og min tidligere advokats e-mail i det tilfælde og sikret at fristen kunne overholdes – hvis jeg altså havde fået mulighed for det. Når det skyldes de daglige, gentagne fejl på Min Retssag, som heller ikke var ualmindeligt ifølge dig, havde jeg nok håbet på, at man var lidt mere larme og hjælpsom.

Den første dag kan jeg ikke kan logge på og færdiggøre/starte en udleveringssag og de sidste to dage har hjemmesiden ikke svaret og i går meldte den fejl, så jeg ikke kunne uploade de vigtige dokumenter.

I stedet for modtager jeg en e-mail, om at vores e-mail adresser ikke må fremgå, at der fremgår et cpr nummer – aner ikke hvor - og ingen af bilagene bliver uploadet alligevel. Det fremgår i øvrigt at et bilag, hvor noget af min og [navns] korrespondance fremgår, ikke er læselig. Det er selvfølgelig meningen og skyldes at jeg har slettet/sløret oplysninger, som netop ikke må deles.

Jeg kan derimod se at min klage, som tidligere er sendt til retten og adresseret ”til rette vedkommende”, er blevet lagt ind på Min Retssag og fremgår, som et processkrift. Det undrer mig at man behandler klagen i direkte modstrid med retningslinjerne og endda deler den med modparten, som åbenlyst er fuldstændig uvedkommende.

Jeg vil selvfølgelig gerne vide, hvem der har ”behandlet” klagen og lagt min klage ind, som et processkrift?

Der er blevet afsagt dom og jeg kan også læse at dommeren ikke har kendskab til bilagene og de fremgår heller ikke på sagen - kun hvad jeg har skrevet.

Jeg skal derfor bruge en klagevejledning, som I godt må sende, så jeg er sikker på at forløbet og klagen bliver behandlet det rigtige sted og af rette vedkommende.

...”

Den 13. juli 2023 afsagde retten kendelse i sagen anlagt af klager den 3. juli 2023, hvorefter klager ikke fik fastsat erstatningssamvær.

Den 19. juli 2023 sendte klager en klage til Den Særlige Klageret over kontorfuldmægtig 1.

Den 21. juli 2023 modtog klager et brev fra Den Særlige Klageret, hvoraf fremgår, at klageretten ikke havde kompetence til at behandle klager over administrativt personale.

Indklagede har oplyst, at moren til barnet den 26. juli 2023 anlagde sag om tilbagelevering af barnet efter samvær. Den 27. juli 2023 blev der berammet telefonmøde i sagen til afholdelse den 1. august 2023. Under telefonmodet berammede retten et fysisk retsmøde den 8. august 2023. Sagen blev sluttet den 10. august 2023.

Klager har desuden fremlagt en lydfil med en samtale med kontorfuldmægtig 1 om upload af dokumenter til minretssag.dk.

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 15. august 2023.

Klager har ikke fremsat krav om tilkendelse af et bestemt godtgørelsesbeløb.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at han er blevet udsat for forskelsbehandling og chikane på grund af køn i forbindelse med indklagedes sagsbehandling af flere af klagers forældreansvarssager.

Kontorfuldmægtig 1 har søgt at påvirke klagers retssikkerhed og aggressivt hastebehandlet klagers barns mors udleveringssager mod klager og behandlet en klagesag over hende selv, som hun lagde på portalen til modparten som et processkrift.

Klager har i forbindelse med sin klage efterfølgende oplevet en betragtelig ændring i sagsbehandlingen, hvilket meget vel kan tyde på en anerkendelse af den kønsdiskrimination, klager har klaget over.

Det kommer til udtryk ved, at kontorfuldmægtig 1 ikke har behandlet klagers sager siden klagens indsendelse til Ligebehandlingsnævnet i samme omfang.

Angående den første udleveringssag så blev den anlagt af moren i forbindelse med uoverensstemmelse om erstatningssamvær i august 2021. Klager blev ringet op samme dag af kontorfuldmægtig 1 og forkyndt et fysisk retsmøde inden 48 timer, og hvor klager havde en aftale med en kirurg vedrørende operation. Kontorfuldmægtig 1 truede med, at klager ville blive hentet af politiet til trods for, at klager var lovlig undskyldt og kunne dokumentere sin aftale.

Klager klagede over behandlingen og fremsendte dokumentation på sin aftale, men hvor, kontorfuldmægtig 1, uden at sige det, alligevel havde valgt den næste dag. Klager kunne for så vidt have følt sig truet til unødigt at have rykket eller aflyst sin aftale med hospitalet. Kontorfuldmægtig 1 rykkede således alligevel retssagen, men uden at oplyse klager om det på egen foranledning.

I forbindelse med udleveringssagen anlagt af moren den 13. juli 2022 fremgår det, at kontorfuldmægtig igen ville forkynde og indkalde til telefonmøde samme dag, som moren anlagde sagen.

Det var desværre ikke muligt at forkynde sagen telefonisk, da klagers søns havde haft klagers telefon med i swimmingpool, og telefonen var blevet vandskadet.

Det fremgår også, at der blev afholdt telefonmøde 24 timer efter, sagen var anlagt og selvfølgelig uden klagers deltagelse, idet sagen ikke blev forkyndt for klager.

Sagen blev forkyndt den 19. juli 2023 til fysisk retsmøde efter kun 48 timer den 21. juli 2023.

Da klager anlagde en sag om udlevering af klagers søn den 30. juni 2023, skulle det tage ni dage, før der kunne afholdes et telefonmøde.

Den forskel var så voldsom, at klager ønskede en forklaring og ved samme lejlighed valgte at sende en klage over sagsbehandlingen, men særligt kontorfuldmægtig 1, som havde behandlet morens sager særlig godt og i samme forbindelse klager særlig dårligt.

Klager føler og oplever i allerhøjeste grad, at klager er blevet diskrimineret og unægtelig er blevet forskelsbehandlet på grund af køn, når sagsbehandlingstiden til et forberedende telefonmøde i udleveringssager umuligt kan forklares på et sagligt grundlag at differentiere fra 0 dage i to tilfælde og 9 dage i klagers tilfælde og i præcis samme periode (skolernes sommerferie).

Den omtalte klage over kontorfuldmægtig 1 blev ikke besvaret, men i stedet behandlet af kontorfuldmægtig 1 selv, hvor hun lagde klagen ind på portalen som et processkrift til modparten. Det skete samme dag, hvor klager heller ikke kunne uploade bilag i klagers anlagte udleveringssag på grund af tekniske fejl for anden dag i træk.

Kontorfuldmægtig 1 lagde altså klagers klage ind om morgenen, og senere på dagen aftalte klager og kontorfuldmægtig i telefonen, at hun samme dag ville sørge for at uploade klagers bilag og bevismateriale, som dommeren havde efterspurgt på det længe ventede telefonmøde og sikre, at de kom ind på portalen, da fristen ellers ville overskrides.

Kontorfuldmægtig 1 skrev sent på eftermiddagen, at der fremgik e-mailadresser og endda et cpr-nr. på klagers bilag, samt at det ene bilag var udlæseligt, hvorfor hun havde sendt det til dommeren og ikke uploadet det på sagen alligevel, som lige var blevet aftalt.

Klager måtte i øvrigt selv prøve næste dag, men det var jo ikke relevant, når kontorfuldmægtig 1 skrev, at det blev sendt til dommeren til vurdering. Klager prøvede dog alligevel, da det var vigtigt med et retvisende overblik i sagen, når klager på et senere tidspunkt skulle dokumentere og måske redegøre for resultatet, da klager selvfølgelig forventede at få medhold.

Dagen efter blev der truffet afgørelse, uden at dommeren havde fået klagers bilag og bevismateriale med eller havde kendskab til dem, som kontorfuldmægtig påstod at have videresendt til dommeren. Dette betød, at klagers søn ikke havde kontakt til klager i over en måned.

Der fremgik i øvrigt ikke noget cpr-nummer, som kontorfuldmægtig påstod, og de e-mailadresser var klagers, modpartens og klagers tidligere advokats. Intet der forhindrede personalet i at hjælpe med at uploade bevismateriale, når der ikke var andre muligheder.

Indklagede gør gældende, at klager ikke er blevet udsat for forskelsbehandling på grund køn i forbindelse med sagsbehandlingen ved retten.

Efter en gennemgang af det fremsendte materiale har indklagede forstået klagen således, at rettens berammelsestid i sager om tvangsfuldbyrdelse af samvær med klagers søn efter klagers opfattelse har været forskellig afhængig af, om det er klager eller barnets mor, der har anlagt sagen, og at forskelsbehandlingen skyldes klagers køn.

Indklagede bemærker indledningsvist, at sager om tvangsfuldbyrdelse af samvær bliver prioriteret højt, og retten berammer både det indledende telefonmøde samt eventuel efterfølgende hovedforhandling i disse sager til første ledige tid.

Efter en gennemgang af indklagedes system kan det oplyses, at retten i årene 2021, 2022 og 2023 har behandlet i alt seks sager om tvangsfuldbyrdelse mellem klager, der er samværsforælder, og barnets mor, der er bopælsforælder.

Den 24. august 2021 anlagde bopælsforælderen sag om tilbagelevering af barnet efter samvær. Samme dag blev der berammet et indledende telefonmøde i sagen den 27. august 2021. Sagen blev hævet af bopælsforælder den 27. august 2021.

Den 21. februar 2022 anlagde klager sag om udlevering af barnet til samvær. Sagen blev udsat på supplerende bemærkninger fra klager, som han fremsendte den 23. februar 2022. Den 24. februar 2022 blev der berammet et indledende telefonmøde i sagen til afholdelse den 4. marts 2022. Under telefonmødet blev der berammet et fysisk retsmøde den 9. marts 2022, hvorunder sagen blev forliget.

Den 13. juli 2022 anlagde bopælsforælder sag om tilbagelevering af barnet efter samvær. Retten forsøgte at afholde et indledende telefonmøde i sagen den 15. juli 2022, men grundet manglende forkyndelse af mødeindkaldelsen for klager blev telefonmødet omberammet til den 21. juli 2022. Den 28. juli 2022 blev sagen afsluttet.

Den 10. marts 2023 anlagde bopælsforælder sag om tilbagelevering af barnet efter samvær. Den 13. marts 2023 blev der berammet telefonmøde i sagen til afholdelse den 16. marts 2023. Sagen blev hævet af bopælsforælder den 14. marts 2023.

Den 3. juli 2023 anlagde klager sag om udlevering af barnet til samvær.

Den 4. juli 2023 blev der berammet telefonmøde i sagen til afholdelse den 11. juli 2023. Sagen blev afgjort på skriftligt grundlag den 13. juli 2023.

Den 26. juli 2023 anlagde bopælsforælder sag om tilbagelevering af barnet efter samvær. Den 27. juli 2023 blev der berammet telefonmøde i sagen til afholdelse den 1. august 2023. Under telefonmødet berammede retten et fysisk retsmøde den 8. august 2023. Sagen blev sluttet

den 10. august 2023.

På baggrund af ovenstående gennemgang er det rettens opfattelse, at retten i alle sager har berammet både indledende telefonmøder og eventuelle fysiske retsmøder til første ledige tid blandt andet under hensyn til, at parterne i flere af sagerne har været repræsenteret af advokat. Det er desuden rettens opfattelse, at klager ikke er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med sagsbehandlingen af sagerne i retten.

Endelig kan retten oplyse, at der fremgår af indkaldelsen til møder i tvangsfuldbyrdsessager, der bliver forkyndt for parterne enten via minretssag.dk eller telefonisk, at en af virkningerne ved sagsøgtes udeblivelse er, at vedkommende kan hentes og tilbageholdes af politiet, indtil familieretten kan behandle sagen.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af køn uden for arbejdsmarkedet efter lov om ligestilling af kvinder og mænd (ligestillingsloven).

Det fremgår af ligestillingsloven, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder for enhver arbejdsgiver, myndighed og organisation inden for offentlig forvaltning og almen virksomhed.

Forbuddet mod forskelsbehandling gælder også for alle organisationer og personer, som leverer varer og tjenesteydelser, som er tilgængelige for offentligheden.

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af køn behandles ringere, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, når en bestemmelse, et kriterium eller en praksis, der tilsyneladende er neutral, vil stille personer af det ene køn særlig ufordelagtigt i forhold til personer af det andet køn medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et legitimt formål, og midlerne til at opfylde dette formål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Der foreligger chikane, når der udvises uønsket adfærd i relation til en persons køn med det formål eller den virkning at krænke en persons værdighed og skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Klager gør gældende, at han er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med sagsbehandlingen og rettens berammelsestid i sager om tvangsfuldbyrdelse af samvær med klagers barn. Klager har til støtte herfor gjort gældende, at berammelsestiden i sagerne om tvangsfuldbyrdelse var længere, når det var klager, der anlagde sagen, i modsætning til når sagen var anlagt af barnets mor. Klager har også oplyst, at kontorfuldmægtig 1 ikke videregav bilag fra klager til dommeren i en af tvangsfuldbyrdelsessagerne.

Nævnet vurderer, at klager ikke med det oplyste har påvist faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at klager er blevet udsat for forskelsbehandling og chikane på grund af køn.

Nævnet har lagt vægt på, at der ikke er oplysninger i klagen eller i sagen i øvrigt, der giver anledning til at formode, at klager i forbindelse med indklagedes sagsbehandling eller berammelsestid i sagerne vedrørende klagers barn er blevet behandlet ringere på grund af sit køn.

På baggrund af nævnets faste praksis er det herefter åbenbart, at klager ikke kan få medhold i sin klage.

Ligebehandlingsnævnet afviser derfor at behandle klagen.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1 og 2, om nævnets kompetence
- § 6, stk. 3, om formandsafgørelser

- § 8, stk. 2, nævnets afvisning af klagen
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Ligestillingsloven

- § 1 a om lovens anvendelsesområde
- § 2, stk. 1-3, om forbud mod forskelsbehandling
- § 2 a, stk. 1, og 2 om chikane